Ankenævnet for Forsikring

Den 3. august 2016 blev i sag nr. 89426:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Privatsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har tegnet Familiens Basisforsikring 2 hos Privatforsikring. Han klager over, at selskabet har afvist at yde dækning for et armbåndsur, han har anmeldt stjålet.

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at klageren ikke har bevist, at han har mistet uret ved tyveri.

Klageren har i klageskemaet af 18/5 2016 anført:

"**Sagsfremstilling**
Supplerende redegørelse kan evt vedhæftes som bilag

Min skadeanmeldelse lød således:
'Uret er forsvundet fra min arm i tidsrummet mellem 9-18, hvor vi har været inde i [by] centrum i forbindelse med en weekendtur. Jeg havde det på armen da vi tog afsted, men det er forsvundet undervejs. Jeg har talt med de butikker vi har besøgt og vores hotel, men de har ikke fået indleveret noget ur.'

Svaret fra Privatsikring var: 'Det lyder som om, at det er faldet af dit håndled på turen'

Jeg svarede: 'Det er en ret kraftig gummirem som er på uret, så det falder ikke af mit håndled uden videre.'

Privatsikring sendte efterfølgende en taksator, som kun kom for at forklare at de ikke dækkede tabte ure og konkluderende at jeg havde tabt uret, da jeg ikke kunne bevise at det var stjålet fra mig og pillede alle mine argumenter fra hinanden og derved mistænkte mig.

De har svaret at de står fast ved at jeg har tabt uret, nu tidsrummet jeg har angivet er et stort tidsrum og fordi jeg handlede som jeg gjorde ved selv at opsøge hotellet og en butik - hvilket jeg mener er en normal reaktion i øjeblikket hvor man bliver frustreret over uret er væk.

Men efter at have gennemtænkt risikoen for at tabe uret, virker det ulogisk, som jeg også fortalte taksatoren. Urremmen blev skiftet for et år siden af en urforhandler og fejlede intet. Dertil havde vi flere gange i løbet af dagen hvor uret blev stjålet, stået i en tætpakket bus, hvor jeg har haft en hånd på vores klapvogn med min [barn] og den anden har jeg hold fast i bussen med, hvor jeg mener risikoen for uret er blevet stjålet fra mig er størst, da jeg ikke har været opmærksom på andet end min [barn]. Men det mente taksatoren ikke var en mulighed.

Sagen er også meldt til politiet, da jeg er helt sikker på at uret ikke er tabt.

Jeg kan se at Codan lige har haft en lignende sag inde i Ankenævnet for Forsikring (sag.nr. 88798), som er afsluttet den 16. marts 2016, hvor klager har fået medhold. Jeg synes sagen mindede meget om min og måden Codan har behandlet kunden på at jeg har valgt at gå videre med sagen i Ankenævnet.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Fuld dækning for mit ur."

Selskabet har i brev af 2/6 2016 til nævnet anført:

"Forsikringstageren anmeldte d. 26.04.2016, at han under en rejse til [by] mistede sit armbåndsur. Uret bortkom i tidsrummet kl. 9 -18. Han havde talt med de butikker, han havde besøgt, samt hotellet, han havde boet på, men ingen steder var der indleveret et ur.

Forsikringstageren har i mail af 27.04. oplyst, at der er en kraftig gummiring på uret, hvorfor det ikke uden videre kunne falde af hans håndled.

Ved møde hos forsikringstageren oplyste han til vores taksator, at han var sikker på, at han tog sit ur på om morgenen, men kl. 19 opdagede han, at det var væk. Han havde ikke været i fysisk kontakt med nogen, men havde kørt i en bus, hvor der var mange mennesker. Taksatoren oplyste på dette grundlag, at det ikke var sandsynliggjort, at uret var bortkommet ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Dette er endvidere meddelt forsikringstageren i mail af 12.05.2016.

Forsikringstageren klagede herefter til Codans klageansvarlige. Vi har imidlertid i mail af 18.05.2016 fastholdt vores afgørelse.

*****

Foranlediget af klagen har vi gennemgået sagen på ny, men finder ikke grundlag for at ændre vores afgørelse.

Indledningsvis vil vi bemærke, at bevisbyrden for, at der foreligger en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed påhviler forsikringstageren. Endvidere skal vi bemærke, at forsikringen ikke dækker tyveri af glemte, tabte eller forlagte genstande, jf. punkt 4.7 i betingelserne for Familiens Basisforsikring 2.

Som redegjort for er uret ifølge skadeanmeldelsen bortkommet i et tidsrum på 9 timer. Forsikringstageren har ikke mærket nogen fysisk kontakt med andre personer i dette tidsrum.

For at stjæle et ur, eller en anden genstand der er fastspændt på kroppen, må der nødvendigvis have været en vis fysisk kontakt mellem gerningsmand og skadelidte, hvorved gerningsmanden har haft mulighed for at fjerne den pågældende genstand.

En sådan fysisk kontakt er ikke godtgjort i den aktuelle sag. Den omstændighed, at man har kørt i bus med mange andre passagerer udgør ikke isoleret set en sådan sandsynliggørelse af, at en gerningsmand har kunnet åbne låsemekanismen på uret og fjerne dette, uden at forsikringstageren har bemærket det. Dette forudsætter en væsentlig grad af dygtighed og snilde hos gerningsmanden.

Den omstændighed at forsikringstageren havde fået skiftet urremmen et år forinden, finder vi ikke kan tillægges betydning ved vurderingen af, om uret er bortkommet ved tyveri.

På det foreliggende grundlag finder vi det ikke sandsynliggjort, at forsikringstagerens ur er bortkommet ved en dækningsberettigende begivenhed.

Vi lægger herved vægt på
- at uret er bortkommet på et ubestemt tidspunkt indenfor et tidsrum af 9 timer
- at uret sad fastspændt på håndleddet
- at det derfor har krævet fysisk berøring ved og manipulering med uret, og formentlig også en vis berøring af håndleddet, for at få frigjort uret og fjernet dette
- at forsikringstageren ikke har redegjort for en særlig begivenhed, hvor der eventuelt kunne være sket et tyveri, f.eks. ved at tredjemand havde holdt om eller rørt ved hans arm

Til støtte for vores afgørelse skal vi henvise til AK 79.695. I denne sag var et ur bortkommet indenfor at tidsrum af 45 minutter."

Klageren har i mail af 6/6 2016 til nævnet anført:

"Jeg modtog jeres brev fra den 3. juni 2016 og har i den forlængelse kontaktet guldsmed …, hvor jeg købte den nye urrem til mit ur, som blev monteret i butikken.

Jeg spurgte hende til sandsynligheden for, at remmen falder af uret. Hun henviste mig til hendes leverandør af [urmærke], da han er urmager og bedre kunne svare på mit spørgsmål.

Jeg kontaktede leverandøren, …, som har givet sin udtalelse og som jeg mener understøtter min forklaring om at uret ikke er tabt men stjålet. Se nedenstående mail.

…

Tak for din mail.

Hvis uret har været brugt på daglig basis, så vil remmen typisk være faldet af langt tidligere i forløbet, hvis der var tale om en fejlmontering.

En gummirem kan godt knække, men det vil typisk ske meget senere i 'livsforløbet', når det er en rem af '[urmærke]-kvalitet'.

Uret kan sagtens 'afmonteres' af lommetyve uden at man opdager det :-(."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**4.7 Tyveri.**

Tyveri dækkes efter bestemmelserne i dækningsskemaet:
…
Simpelt tyveri
…
Tyveri uden for bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale
…
Forsikringen dækker ikke

1. Glemte, tabte eller forlagte genstande."

Nævnet har fået forelagt sagens bilag.

Nævnet udtaler:

Det følger af almindelige principper, at det er den, der rejser et krav, der skal bevise kravets rigtighed. Det er derfor klageren, der skal sandsynliggøre, at der er sket et dækningsberettigende tyveri af armbåndsuret.

Klageren har til støtte for sit krav anført, at han et år, inden han mistede uret, havde fået udskiftet urremmen. Urremsleverandøren har i en mail til klageren oplyst, at "hvis uret bliver brugt på daglig basis, vil remmen typisk være faldet af langt tidligere i forløbet, hvis der var tale om fejlmontering. En gummirem kan godt knække, men det vil typisk ske meget senere i 'livsforløbet', når det er en rem af [mærkevare]kvalitet. Uret kan sagtens 'afmonteres' af lommetyve uden man opdager det".

Klageren har endvidere oplyst, at han flere gange i løbet af den dag, hvor han mistede uret, stod i en tætpakket bus. Han har henvist til ankenævnets kendelse i sag 88798.

Selskabet har til støtte for sin afvisning anført, at uret er bortkommet i løbet af en 9-timers periode, uden at klageren har mærket nogen fysisk kontakt med andre personer i dette tidsrum. Selskabet har henvist til ankenævnets kendelse 79.695.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der består en sådan usikkerhed med hensyn til, hvor, hvornår og hvordan armbåndsuret er forsvundet, at det ikke kan pålægges selskabet at anerkende, at der foreligger tyveri i forsikringsbetingelsernes forstand. Nævnet har navnlig lagt vægt på, at der gik ca. 9 timer, inden klageren konstaterede, at uret var forsvundet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels